

לידע מהות הענין ואשר נודע לי באר היטב באמת לא ע"פ אומדן השמיעה רק מתוך ספרי הקדושים המקובלים הגדולים מחויב אני לגלות לך לברר הדברים, והוא שאין הפי' ה' אחד שהוא אלקי אחד למעט אלקות אחרת גם זה אמת, אך הפי' עמוק מזה שאין הוי' אחרת זולתו, ואם כי נדמה לכל אחד שמבין הדברים אינו כן שיש בזה הרבה הרגשות לאין שיעור, ותוכן הענין שכל דבר שיש בעולם רוחניות וגשמיות הוא הש"י בעצמו, רק שע"י הצמצום שכן הי' רצון הבורא ב"ה וב"ש ירדה הקדושה ממדריגה למדריגה עד שנעשה מהם דברים גשמיים ממש, וא"ל הדברים אמת בלי ספק, לזאת יוכל כל אדם לידבק עצמו בכל מקום שהוא תוך הקדושה שיש בכל דבר ודבר אף בדבר גשמי רק שיהי' בטל בניצוץ הקדושה ועי"ז באמת גורם עליות בעולמות העליונים וגורם נחת רוח באמת להש"י, ואם האדם כן אין חסר לו כלום שבכל מקום ומקום שהוא יכול לדבק ע"י בהש"י וזה כלל כל היחודים שבעולם, ואם אמנם יש בזה אריכות דברים מאוד שיש כמה ספרים מאלפים דפי' לפרש דבר זה לא נאריך עתה כי לדעתי די במלות קצרות אשר כתבתי, ואם תעיין בזה תמצא מבורר כדברי והוא עיקר עבודת האדם:

בחזון לענינינו שיכול כל האדם לידבק עצמו בהקדושה שיש תוך איבריו גשמיים ורוחניות גבוה גבוה מאוד עד הש"י ממש ובפסח נגלה זה שע"י הי' כל הגאולה, שע"י שמבררים זה שכה הקליפה [היא] רק מהש"י ממש ממילא נשבר הקליפה לגמרי, וזה הפי' דכתיב כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים, הענין הנקודה הקדושה המהוה הקליפה (שנאות) [יוצאת] ונגלת לברר שהכל רק על ידה וממילא נשבר הקליפה שכשנגלה הפרי ניטל הקליפה ממנה, ופירוש כחצות הלילה שאינו מובן הענין חצות לילה כאן. פירשתי גם כן כבר על פי זה הענין שהש"י ברא הקליפה שיהי' נסתר הקדושה מעיני האדם ולכך החושך והגלות בעולם, וכמו הלילה הולכת ומחשכת עד שבא לחצות שעשה הש"י גבול שמאז יתחיל להאיר היום כמו כן הקליפה וס"א אף שהחשיכה עד מ"ט שערי טומאה כידוע וכיון שאין

ע"י חיבור הלבנה עם השמש ובהשפעות האור ללבנה הוא נקודה כנ"ל וזה ראש חדשים ראשון הוא לכם כו' יש לפרש כי ראשון כמו ראשית שהיא חכמה אבא דכולהו וניתן ג"כ לכם לצורך חדשי השנה כי לענין חיבור חודש לשנה יש כח להמשיך מראשית הכל וז"ש ראשון הוא לכם לחדשי השנה:

לכבוד ידיד נפשי ולבבי ש"ב המופלג
כש"ת מו"ה ישראל יוסף נ"י יוסף ד'
לך חיים וברכה ושלום וכ"ט.

לאשר בקשת מאתי לכתוב אגרת שלומים הנני למלאות בקשתך והנני לכתוב את אשר יזמין ה' בפי, ולאשר ל' יום קודם הפסח מחויבים לדרוש בה"פ היינו הילוך הפסח בתוך כל אחד מבני ישראל כמ"ש אא"ז ז"ל בזה הלשון, הנה בכל שנה יש השגה מיוחדת ופי' מיוחד בענין יצ"מ ובפרט עתה מחויבים לדרוש ולחקור עד מקום שיד אדם מגעת להבין מהות היו"ט וענינו, וראשית כל דבר אומר כי לאשר החג הקדוש נקרא יו"ט של פסח והוא ע"ש שפסח הש"י על בתי בני ישראל ולא יתן המשחית לנגוף כמ"ש בתוה"ק נראה מזה שזה עיקר ענין היו"ט שכבר הגיד לנו אדא"ז ז"ל שהשם נקרא על פנימיות שבדבר ובאמת צריך להבין מה ענין הפסחה, והנראה אלי פשוט שהפי' הוא שלאשר בימי הגלות במצרים היו בני מעורבים בהמצרים ועיקר הגאולה הי' לברר הטוב מהרע שלא יהי מעורב וזה ענין הפסחה שכשרצה הס"א לנגוע בהקדושה שבישראל הקדושה נפסחת, באופן שלא הי' יכול להיות עירוב כמ"ש רש"י ז"ל שקפץ ודלג מבתי ישראל ע"ש והוא ענין הנ"ל ולכך לא יתן המשחית כנ"ל, ולזאת ודאי שבכל פסח ופסח יוכל כל אדם לקפוץ שלא בהדרגה, ולאחזו בהש"י ואין לו מניעה מס"א כלל, וע"ש זה נק' יו"ט של פסח שהארות היום היא בענין פסח כנ"ל, ולזאת אח"כ ימי הספירה לברר הטוב בפשטות אור החג בכל פרטי המדות שבאדם כמו שהגיד אדא"ז ז"ל, ולאשר כי אין הענין מובן לכל אדם איך הוא הקפיצה לדבוק בהש"י, ולזאת הנני מגלה לך מה שאני יודע בזה דרך האמת. וזה הוא שכלל היחוד שמיחדין בכל יום שמע ישראל כו' שזה צורך גדול

שאין יותר חושך מהם ממילא נגלה הקדושה מזה. ואם שאמרתי הרבה בזה כבר איני רוצה לכתוב רק מה שאדע חדשות בזה והנה יש לחקור הענין שאלת מה נשתנה שהקפידו חז"ל בזה הרבה וכן בתורה כי ישאלך בנך כו' ושאנו יודע לשאול את פתח לו מה זה התועלת בשאלת מה נשתנה, נראה לי שהוא להמשיך המוחין היינו האורות הגדלות שבימי הפסח שהוא בדילוג שלא בהדרגה כידוע אל המדות שבאדם השכל והרצון שבנ"י יבררו בלבם ענין נס יצ"מ שע"י הקושיא שבא מאדם עצמו משכלו כמו שהבן שואל ע"י שינוי שרואה כמ"כ כלל ישראל שבאין למדריגה גבוה בפעם אחד שלא בהדרגה שהוא שינוי גדול ע"י זה ישאלו ויחקרו עד שיביאו האור אל המדות והשכל. והוא הבטחה כאשר ישאלך כו' תוכל להשיב לו ולהבינו שיכנס האור בנפשו וכן שאנו יודע לשאול הש"י פותח לו שער גם על זה שיוכל האדם לחקור ולשאול כמ"ש אאז"ל, ובזה נ"ל פירוש מה שאמר אא"ז ו"ל בשם המגיד ז"ל פירוש האחד מי יודע שאומרים, ואמר בזה הלשון שהוא להמשיך דעה מהאומות עכ"ל והיינו כנ"ל שהידיעה והחקירה רק לישראל שיוכלו להבין האור היום המתפשט בהי"ג מדות ושאונו יודעים שכל הי"ג הם רק מהנקודה הפנימיות המהות אותם שאחד היינו ענין אחדות ואהבה שיש בעולם שהוא הראשון מי"ג מדות שם אל שהוא נגד חסד ואהבה כ"ש בספרים הקדושים, וכן אמרו ז"ל שהי"ג מדות הם נגד י"ג מדות שהתורה נדרשת בהם ושם אל נגד קו"ח, ולבאר קצת על פי מה שהבנתי קצת בדברי אאז"ל שקו"ח אדם דורש מעצמו שלאשר נלמוד ק"ו שהוא פשוט במכש"כ קרוב הוא אל שכל האדם יותר ונקבע מאוד בלבו שדבר שבא ללמוד בגז"ש אינו יכול ללמוד דבר מדבר ואינו מוכרח רק שרוצה ללמוד כן אבל ק"ו נראה לאדם כאלו מפורש ונקבע זה בלבו שכן הוא בלי ספק, וענין אהבה שעיקר אהבה הוא שנקבע אהבה בלבו שמקושר להנאה ע"י אהבה ולכן אהבה גימ' אחד שעל ידי אהבה נעשה ממש אחד עם דבר ההוא, וכענין זה בכל המדות ג"כ ומבררין עתה שענין האחדות והתקשרות אהבה הוא רק ע"י השם אחד שהכל מיוחדים בו

יחוד עצום ונפלא כשלהבת בגחלת, ומה בא ענין אחדות בעולם, וזה בא ע"י האור היורד בלי פסח שהוא הגאולה הראשונה שנתקברו בני להקב"ה ע"י נתברר יחוד העולמות להש"י וע"י מושכין דעה וידיעה זו מן האומות שע"י היחוד שבנ"י מיוחדין שהוא ע"י שיודעין שכל הויות שבעולם מיוחדין להש"י שהוא אחד המיוחד וע"י כולוהן ערקין ומתעברין שנעשה יחוד קוב"ה ושכינתו. וזה אהבת כלולותיך שהוא אהבה של כלל הבריאה שבנ"י מיוחדין הכלל מהבריאה במדת אהבה להיות מיוחד הכל בהש"י, וזה לדעתי מה שקורין שה"ש בחג הפסח שהפשוט שיש בעולם לכל חפץ שעיקרה אהבת איש ואשתו שאהבה כוללת כל האדם ע"י התשוקה הגדולה ואהבה הקדושה בו וכל זה בא ע"י היחוד האמיתי שבעולם שהוא יחוד הש"י ע"י בא היחוד בעולם, וזה שיר השירים ששיר זה המקור מהשירים שיש בעולם הזה וכל העולמות וזה אשר לשלמה שהש"י נקרא שלום, ופי' זה שהשלום ע"ש השלמות שהש"י הכולל מכל הנבראים מלמעלה מאוד עד מטה מטה והוא חיבר כל עולמות זה נקרא שלום כידוע, וזה מידת יסוד שהוא ע"י מדה זו דייקא דעיי"ל ונפיק שע"י הוא העליות מ"נ והורדת מ"ד כידוע, ולכן נק' שבת שלום כמ"ש בזה"ק מאי שבת שמא דקיב"ה הנק' שלום שבשבת עולים כל העולמות ומיוחדין בהש"י שהוא ענין שלום כנ"ל, וזה שכתבו ז"ל שיר השירים קודש קדשים שכולו י"ש וקיבול עול מלכותו משל כו' הוציא גלוסקא כו' ע"ש ברש"י והיינו כנ"ל שעיקר רצון הבורא ב"ה וב"ש בהבריאה הוא זה היחוד ליהד הכל לידע שהכל ע"י הווייתו שמחי' כל העולמות והוא עול מלכותו שמידת מלכות סוף מעשה במחשבה תחלה שהעיקר מכוון הבריאה אף שהוא הסוף כידוע. ולזה הי' כל הבריאה באהב' עניני עולם הזה והתדבקות האדם בזה כדי להמשיך גם להקדושה ולברר יחוד הגמור גם בעולם העשי' וכל זה באה מיצ"מ שהיו במדריגה פחותה מאוד והש"י הוציאם בעצמו לא ע"י שליח, והמאמר מכת בכורות הי' תוך הכרך כמ"ש רש"י ז"ל, והי' הכנה לדורות שיוכל להיות אחד הש"י גם בעולמות השפלים ודברים

ודברים הפחותים, וזה הענין במקום שבע"ת עומדין אין צדיקים יכולין לעמוד כו' שהם מיוחדין היחוד גם בהקלקולים שקלקלו ועתה מתחרטין ומבורר להם שהכל מהש"י, וזה פ' יצ"מ שנעשה לדורות שיוכלו להוציא הקדושה מהניצוץ הקדוש שהוא תוך המצרים היינו שבדברים הפחותים וגרועים שהם רק ע"י ניצוץ הק' שבהם רק שהנקודה בגלות בתוך הקליפה המסתרת הקדושה שאינו נראה כדמיון הפרי בתוך הקליפה ובימי הפסח יכולין להוציא ממסגר זה ולברר הפרי מהקליפה. וזה תירוץ נכון מאוד למבין על מה שהקשו כל המחקרים הקדושים הא"ע והרמב"ם והרמב"ן למה נאמר אשר הוצאתיך ולא אשר בראתיך ע"ש ותירוצו אא"ז ו"ל ידוע, אולם לדרכינו נאמר שע"י יצ"מ נתברר זה באמת שגם הדברים הפחותים בעולמות השפלים הכל רק מהש"י שאז יצאו בנ"י שהם הפרי ממצרים שהוא הקליפה מזה בירר שגם הקליפה והחצוניות ג"כ מחי' הש"י ולכך כשאמר אני יוצא בתוך מצרים שהפירוש שנתגלה הנקודה מהקליפה כמ"ש בתרגום אנא מתגלי בגו מצרים ונעשה יחוד הגמור ושהכל מהש"י מגבוה שבגבוהים עד שפל שבשפלים והוא הוא היחוד הגמור של אנכי שמבקשים בכל יום שהיינו ליחד ולקשר גם העולם עש"י בהש"י והבן זה שברור הוא לענ"ד, ואח"כ לא יהי' לך כו' על פני שאינו מובן הפירוש ובאמת כפשוטו שגם באלקים אחרים יש הווית וחיות הש"י רק שהקליפה מכסה הנקודה הקדושה שבתוכם שנק' פני ה' וזה לא יהי' כו' על פני שלא יעשה מה שעל פני לאלקות וזה מבואר, וזה ענין עשר נכות ואח"כ עשרת הדברות וכבר גילה לנו אאז"ל שהם נגד עשרה מאמרות ע"ש ביאור הדברים שהעשר נכות הוא סור מרע שע"י המכות שבאו ממאמר הש"י לתוך המצרים ממש ע"ז נתבטל הרע שלהם בכל העשרה מדות שזה לעומת זה עשה אלקים שהמכה היא רעה היפך השפעה, ולכך ע"י כל מכה ניטל האור שהי' שלהם ואח"כ י' דברות עשה טוב שהוא חיזוק והשפעה לצד המדות הטובות שבבנ"י ושניהם אלו כל הבריאה, ולכך בפסח שהיא ענין סור מרע כנ"ל ניתן להמשיך הדעה מן האומות כמש"ל והיינו להמשיך בהם היחוד ולקבל

אוצר החכמה

הנקודה הטובה מהם לנו והשאר בטל ממילא, זה מה שרצוני לבאר פ' מה נשתנה ותשובתו עבדים היינו שהוא כנ"ל שענין עבודת ימי הפסח להמשיך האור להמדות ושכל האדם ע"י יחוד הנ"ל: ולאשר במש"ק המוכ"ז נחפז לדרך אקצר ואדבר מעט מה שהבנתי בפרשת החודש על פי דברי המדרשים שפ' החודש הזה לכם שמקום הגבוה אשר משם בא התחדשות תמיד ושינוי מדרך הטבע כי אין כל חדש תחת השמש רק למעלה כו' יש מקום לישראל הוא ראש חדשים שמקום הזה ראש חדשים ראשון הוא לכם, ופ' המדרש הקב"ה שנק' ראשון הוא לכם כו' ולאשר כי הדברים נאמרים ע"פ האמת הנני לבאר לך בדרך כלל ואם תלמוד בספרי הקבלה יהי' לך הדברים אלו לתועלת כי הנה יש י' ספירות קדושות אשר ע"י בז החיבור מהש"י שנק' אין סוף להנבדלים וכתו חכמה ובינה הם מוחין והו' הנשואים שהם ג'ג ת"ת נה"מ הם נקראים כלי המעשה וסדר השפע מכתר לחכמה ובינה הנקראים או"א אבא היינו חכמה ואמא היינו בינה הנק' לאה ובהם בא השפע לת"ת שהוא הכלל מהששה דהיינו ג'ג ת"ת נה"י ומלכות הוא בפני עצמה ומקבלת מת"ת בעלה הנק' יעקב וישראל סבא ומשפיע למלכות שהיא רחל, ומשה ואהרן נק' נצח והוד ויוסף נק' יסוד כידוע, ובשבת קודש יש עלי' לכל אלו למעלה למעלה ממדריגותם ומ"מ בא השפע כסדר הנ"ל רק בר"ח וביו"ט מקבלת מלכות מאו"א שלא ע"י זעיר אנפין בעלה שהוא ת"ת ובדרך כלל נק' תו"מ בן ובת לאו"א ות"ת נק' שמש ומל' נק' לבנה ולאשר קטרגה א"א לשני מלכים שישחמשו בכתר אחד ירדה ממדריגתה לקבל ע"י זעיר אנפין ולכך בר"ח שכתוב בגמרא הביאו עלי' כפרה על שמיצטתי את הירח מקבלת בעצמה כקודם הקטרוג ולכך מבקשין בקידוש הלבנה שלא יהי' בה שום מיצוט ויהי' אור הלבנה כאור החמה כקודם מיצוטה כנ"ל וזה סוד שחשש יעקב אבינו שלא יעשה אלקי לאשר הוא השמש שעובדין לה האומות והאומות מונין לחמה ואנו ללבנה שהוא מלכות הנק' דוד ע"ה שהוא חי וקים ולכך אומרים זה בקידוש הלבנה וזה כלל הענין ולכך כתוב החודש הזה לכם דהיינו מקום התחדשות שהוא למעלה מהשמש שהוא ת"ת זה יהי'

עינים והמצות כשנעשו מתוך אור התורה והיינו בדעת ורצון טוב אז כל מצוה מאירה לאדם ויודע למצוא מקום הצריך תיקון. וגם על תערוכות חמץ עוברין כו' פי' תערוכות החמץ במעשה הטוב והמצות בשיתוף כוונה אחרת היצונית ה' כבוד וגיאות שזה עירוב טו'ר שצריך תיקון ובירור.

פכ"ו ישוב הדעת הוא התישבת הדעת במעשה האדם כי החכמה והדעת בפ"ע אינם מיושבים בתכלית הראוי ואם אין מעשה האדם כפי חכמתו ואינו עושה מעשיו בדעת אינו נקרא בר דעת. כי אין הדעת ברשותו כלל אמנם בהמשכת הדעת אל מעשיו להיות נמשכין אחר החכמה נק' בר דעת שנתפעל מכח הדעת ואז נתישב הדעת במקומו כראוי וכמ"ש בדעת חדרים ימלאו, ואחז"ל במדרש ויקרא מכאן אמרו ת"ח שאין בו דעת נבילה טובה ממנו, פי' זה כי הנבילה מצד גודל החומריות שנסתלק החיות ממנה לכך מטמאה וכן האדם אם אין בו דעת שהיא המשכת החכמה אל המעשה כנ"ל. א"כ המעשים הם חומרים ממש כנבילה בלי שום חיות שהחיים נסתלק מהם שהרי אינו עושה בדעת ומניח לאבריו לעשות כרצונם הלכך חומד כו' וא"כ הם ממש נבילה כמ"ש רשעים בחייהם נק' מתים כנ"ל, ואף מי שאינו רשע לעשות איסור ח"ו רק שאין בו דעת ודבוק בדברי הרשות הרי אין במעשיו חיים וממילא נבילה טובה שהרי בידו להיות בר דעת כנ"ל:

בעזה"י עניני פסח ויצ"ט

לחם עוני, אף שהמצוה בחירות בלי פסח אבל לידע שהש"י הוציאנו ומצדינו עבדים היינו ואלו לא הוציא כו' ואפילו כלנו חכמים כו' מ"מ הכל ע"י שהוציאנו ולכך מחויבים לזכור תמיד יצי"מ כל ימי חיין ימים ולילות כו' ולימות המשיח כו' כלומר שכל הארות שנק' ימים וכן הלילות שיכולין לאחוז באמונה כמ"ש אמת ויציב שחרית אמת וא' ערבית כו' וכן מה שנוכה לגאולה במהרה כו' ג"כ הכל ע"י יצי"מ שהי' גאולה ופתח לכל הגאולות והחסדים כמ"ש חז"ל, ולכך לחם עוני שנדע שאינו מצדינו וזכותינו כמ"ש ביד חזקה שלא

יהי' יכם, שמיד יצאה מדרך הטבע אזי הולכת השפ"ע למלכות שלא ע"י ז"א כנ"ל וזה ראשון הוא לכם כנ"ל במדרש ומה שכ' במדרש פרשת החודש שנאמר למשה ואהרן שלא מצאו מקום לגאולה רק בזכותם ע"ש פרשת בא והוא כנ"ל שהשפ"ע מת"ת למלכות בא ע"י נצח והוד, והפי' כי באמת בכל דור ודור יש כאברהם כו' היינו שיש צדיקים המכוונים נגד הספירות הקדוש' שעל ידם הולכת השפ"ע ולא מצאו רק משה ואהרן כנ"ל, ולאשר אין לי פנאי אקצר כעת ואבקשך שלא להראות המכתב וגם אבקשך לצפון אתך עד אשר תראה אותי כי הדברים חביבים עלי מאוד ואין לי פנאי להעתיקם ותודיעני משלומך ואם כנים הדברים בעיניך, זולת זה חדשות אין להודיעך והש"י יתן חיים ברכה ושלום ותחוג חג הקדוש בשמחה ויתן הש"י שתתחדש בנו השנה החדשה הבאה עלינו שניסן ר"ה למלכי ישראל והיינו עול מלכות שמים כידוע מדברי אא"ו ז"ל וישים בלבנו אהבתו ויראתו כרצונו ורצונו:

בעזה"י שבת הגדול

פשוט כי יש ג' שבתות כנודע. ויצי"מ העיקר בבחי' ותלכנה שתיהן כמ"ש בזוה"ק, ונק' שבת הגדול שנעשה שבת א' וזה בחי' עשור לחודש ג"כ כנודע בזוה"ק כמו יוה"כ, ובניסן נברא העולם והמכוון לבחי' מלכות בחי' סוף מעשה כו' ואח"כ בעת גאולת מצרים ממילא ש"ק שאחר ניסן שהי' (או) בעשור והי' בחי' מלכות נגלה בדרך פרסום נס והוא שבת הגדול המורה על גדולת יוצר בראשית שהגדולה שלו למעלה מהטבע ג"כ להיפך הטבע כנ"ל:

ענין הבדיקה פשוט החיפוש להכשיר כדרך השימוש באור צריך ליבון כו' הכלל כפי התרחבות התאווה וחמימות האש כן צ"ל התשובה כבולעו כך פולטו, ונראה כי בניסן באהבה זה ענין ההכשר כמו הבלוע שהי' בתאווה כן התשובה מתוך אהבה שנתברר אהבת הש"י ע"י חסדיו הנעימים המתנהג עם בריותיו בחמלה רבה שזה גורם תשובה כנודע, ובתשרי מתוך היראה ושבירת הלב, והבדיקה לאור הנר דכ' נר מצוה וכ' מצות ה' ברה מאירת